

Preek in de Avondmaalsdienst, Capelle-Schollevaar, 18 februari 2007, 9.15 uur

Thema: 'See the job through the victory!' naar aanleiding van Markus 14: 12-26 (kerntekst: vers 25)

Soms zit je met elkaar te eten op een heel veelzeggend moment. Misschien heeft u het weleens meegemaakt, dat u afscheid moest nemen van iemand. Iemand die wegging, naar het buitenland, om daar een bijzondere opdracht uit te voeren. Dan vergeet je dat niet snel, die laatste keer dat je zat te eten met elkaar. Of als er iemand voor een zware operatie staat, en je eet dan met elkaar, dan kan dat een heel emotioneel moment zijn. Hoe zal het verder gaan? Voelt u de lading van zo'n moment? En het is die lading, maar dan in nog véél sterkere mate, die de Here Jezus gevoeld moet hebben, aan de vooravond van Zijn lijden. U moet zich voorstellen: die maaltijd vindt plaats in een zaal, ergens in Jeruzalem. De hele dag zijn alle Joden druk. Want de Pesachmaaltijd moet worden voorbereid, en dan moeten alle huizen grondig schoongemaakt worden, om te voorkomen dat er ook maar érgens een restje zuurdeeg of brood met zuurdesem zou zijn achtergebleven. Dus die dag voorafgaand aan de Pesachmaaltijd was, en is nog steeds, een drukke dag. En terwijl iedereen volop in de weer is, vragen de discipelen aan Jezus: 'Waar wilt U, dat we heengaan om samen het Pascha, die Pesachmaaltijd, te eten?'

Jezus zou natuurlijk kunnen zeggen: 'Nou, dáár en dáár.' Maar dat doet Hij niet. Waarom niet? Nou, Jezus weet, dat Judas Hem wil verraden. En dan zouden ze daar samen aan het eten zijn, en opeens overvallen worden. Dus Jezus geeft een soort mysterieuze opdracht. Hij zegt tegen twee van Zijn discipelen, volgens Lukas zijn dat Petrus en Johannes: 'Ga de stad in, en dan komt jullie een man tegemoet, die een kruik water draagt. Die moeten jullie volgen, hij wijst jullie het huis.' Dat is een vreemde opdracht. Want zo'n kruik water was heel zwaar. Als je dus zo'n kruik vervoert, dan ga je daarmee niet iemand tegemoet, om dan weer terug te gaan. Het is dus een bijzonder teken. Misschien heeft Jezus al vooraf dat teken met iemand afgesproken. Maar het kan ook zijn, dat God Zelf op een bovennatuurlijke manier deze dingen leidt. Dat staat er niet bij. Maar één ding is zeker: Jezus wil niet hardop zeggen waar die maaltijd zal zijn. En dat komt omdat Judas deze plaats nog niet mag weten. Jezus hecht er ongelooflijk veel waarde aan om in alle rust dit Pesachmaal te kunnen eten, te kunnen vieren met Zijn leerlingen. In het Lukas-evangelie lezen we dat Hij dat ook Zelf zegt: '*Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten, voordat Ik ga lijden*' (Lukas 22: 15).

Ook al weet Jezus heel goed, dat het verraad, dat het duivelse kwaad zelfs al is doorgedrongen in die kleine kring van leerlingen, tóch heeft Hij er zózeer naar uitgekeken, naar het moment van déze maaltijd. Samen herdenken dat God Zijn volk Israël heeft verlost uit de slavernij in Egypte. Want dat is de betekenis van de Joodse Paasmaaltijd. En dat viert Jezus, met Zijn leerlingen! Maar die bevrijding is er niet zómaar! Het gaat wel door de diepten heen. Dat volk Israël heeft in Egypte meer dan tachtig jaar geléden. Het is vernederd, mishandeld, geslagen... En Jezus weet: 'Dat staat Mij nu te wachten, dat afschuwelijke lijden.' Vreselijker dan wie ook ooit te lijden heeft gehad. Waarom? Omdat Jezus op het punt staat door Zijn Vader verlaten te worden. Hij zal worden gekruisigd, en alleen aan het hout hangen, verlaten door mensen, verlaten door God. Hij zal de hel doorgaan.

Maar Hij zál het doen, om mensen te redden! En daarom neemt Jezus het brood, en Hij zegt het: 'Neem het maar! Dit is Mijn lichaam! Eet er maar van! Ik geef het je, en het betekent voor jou: eeuwig leven! Ik neem al jouw schuld op

Mijn schouders. Ik ga daarvoor de diepte in, de afgrond. En jij mag vrijuit gaan! Drink maar van de wijn! Het is Mijn bloed, vergoten voor vélen, om vélen te redden, om vélen te verlossen, om vélen te brengen in het heerlijke Koninkrijk van God.'

En als Jezus daaraan denkt, aan dat heerlijke Koninkrijk dat komt, dan moeten Zijn discipelen wel een bijzondere en heerlijke glans in Zijn ogen hebben gezien. '*Voorwaar, Ik zeg u: Ik zal voorzeker niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot op die dag, dat Ik haar nieuw zal drinken, in het Koninkrijk van God.*'

Jezus ziet er als een berg tegenop, tegen het kruis. Verschrikkelijk! Het is eigenlijk niet te doen. En tóch, tóch moet Hij die weg gaan. Daarvoor is Hij uit de hemel gekomen, daarvoor is Hij Mens geworden. Maar áchter de kruisheuvel Golgotha schittert het licht van die heerlijke toekomst: het Koninkrijk van God, dat komt. Eens komt Jezus terug. Dan wordt de duivel definitief verslagen en vernietigd. Dan zal er een scheiding plaatsvinden tussen goed en kwaad. En ieder die Jezus heeft liefgehad, zal mogen mee-eten bij het bruiloftsmaal, de bruiloft van Jezus met Zijn gemeente, de bruiloft van het Lam. Vandaag is de eerste lijdenszondag. En het is goed dat we deze komende weken heel bewust beleven, dat we heel nadrukkelijk stilstaan bij wat Jezus voor ons heeft gedaan. En tegelijk mag juist die herinnering aan Zijn lijden het verlangen in ons versterken, naar die dag, dat aan al het lijden op deze aarde een einde komt. De dag van de bruiloft van het Lam. Jezus viert met Zijn leerlingen het Avondmaal. Hij weet: 'Het is avond. Ik moet door die afschuwelijke nacht heen van lijden en pijn. Maar Ik zal opstaan in een nieuw leven. En dan, ééns komt die grote morgen, als Ik terugkom, en dé grote maaltijd aanricht, met al degenen die Mij hebben liefgehad.'

Misschien staat u momenteel wel voor een heel moeilijke keuze, of voor een moeilijke tijd. Misschien weet u wel: 'Het gaat zwaar worden!' In uw gezin, of in uw werk, of jij op school. Of misschien zit u er nú al helemaal middenin, in de zorgen, in de strijd. Laat u dan bemoedigen door het Heilig Avondmaal. Jezus heeft brood en wijn gedeeld met Zijn leerlingen, en ze uitzicht gegeven op dat Koninkrijk van God, dat zál komen, hoe dan ook, wanneer dan ook. En als wij brood en wijn met elkaar delen, of als jij, wanneer je nog geen belijdenis hebt gedaan, dat ziet, dat meemaakt, onthoud het dan maar: 'Dáár leven we naar toe, naar de totale overwinning van God, de overwinning op alle machten van ziekte, van ellende en van dood.'

In de Luxemburgse stad Clervaux is een museum ingericht over het Ardennen Offensief in de Tweede Wereldoorlog. Toen wij daar een keer waren, werd ik getroffen door een poster, die de Amerikanen gebruikten om het moreel van de soldaten te versterken. Op die poster stond: '*See the job through the victory!*' 'Kijk naar je opdracht door de ogen van de overwinning!'

Dat is Avondmaal vieren. Herinnerd worden aan dat offer van Jezus voor ons. Aan die afschuwelijke 'job' van Jezus voor ons. Maar het is tegelijkertijd vooruitkijken: op een dag zal Hij die wijn opnieuw met ons drinken, in Zijn Koninkrijk. En dat bemoedigt! Om stand te houden. Om met passie de weg te gaan, achter Jezus aan. De weg door alle moeite en zorgen heen, de weg naar een Koninklijk feestmaal! Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl